

Leo Trotskij

Låt oss ta reda på fakta

(15 augusti 1936)

När jag förbereder detta uttalande har jag inte tillgång till den ursprungliga texten i det sensationella TASS-reportaget. Jag känner bara till det via andrahandsuppgifter. Men huvuddragen i det har skickats till mig, och de räcker för att omedelbart stämpla detta reportage som *en av de största förfalskningarna i den politiska historien*.

TASS talar om en sammansvärjning av den så kallade Trotskij-Zinovjev-gruppen. Den härskande byråkratin kallar all kritik som riktas mot den för en sammansvärjning. Jag antar att kritiken sprider sig i allt större kretsar i Sovjetunionen. *Detta fenomen kan jag bara hälsa med glädje*. Det är fullt möjligt att många, och ganska varierande, element som företräder denna kritiska känsla har hänvisat till mitt namn – dvs. till mina teorier och skrifter. Men TASS-reportaget tillkännager också att anklagelserna gäller en terroristisk komplott mot regimens ledare, och att jag leder denna sammansvärjning från Norge.

Jag förkunnar härmed att detta påstående inte innehåller ett uns av sanning. För alla som är bekanta med den senaste politiska historien är det tveklöst att reportaget som TASS sprider står i största motsättning till mina teorier och all min verksamhet, som för närvarande uteslutande ägnas åt skrivande.

Ända sedan jag gick med i den revolutionära rörelsen 1897 har jag, precis som alla ryska *marxister*, varit kompromisslös motståndare till individuell terror som kampmetod, som när det kommer till kritan bara kan tjäna absolutismens och bonapartismens intressen.

Jag hävdar med eftertryck, att jag sedan jag kom till Norge inte har haft några kontakter med Sovjetunionen – och inte heller har jag fått ett enda brev från Sovjetunionen. Inte heller har jag skrivit ett enda brev till någon där, vare sig direkt eller via andra personer.

Min enda aktivitet i samband med Sovjetunionen har begränsat sig till att skriva artiklar som har publicerats i världspressen och till en bok som inom en nära framtid kommer att publiceras i flera länder. Min hustru och jag har inte en enda gång kunnat utväxla ens en rad med vår son, som har varit anställd i Sovjetunionen i vetenskaplig verksamhet och inte har några som helst politiska anknytningar.

Eftersom jag är en person utan något land och nu utnyttjar asylrätten i Norge, menar jag att det bästa sättet att avgöra hur riktigt det framförda påståendet att jag har lett en terroristisk sammansvärjning från Norge är, vore genom att utnämna en kunnig regeringskommission för att utreda anklagelserna som finns i dokumentet. Från min sida är jag beredd att förse en sådan kommission med en fullständig redogörelse för min aktivitet i Norge – dag för dag och timme för timme. Det är också min uppfattning att denna åtgärd skulle bli mer fullständig genom att utnämna en opartisk internationell kommission av arbetarorganisationer från hela världen, eller ännu bättre av deras ledare, för att utreda de anklagelser som görs i Sovjetunionen. Denna kommission skulle kunna avge en offentlig rapport av sin utredning. Jag vidhåller att en sådan rapport skulle avslöja anklagelserna i hela sin falskhet. Jag är också beredd att acceptera varje annan undersökningsmetod som skulle ge allmänheten en bättre förklaring av de viktigaste motiven som har föranlett anklagelserna mot andra och mig själv. I denna fråga har jag ingenting att frukta och inget att dölja. Vad gäller mig själv är jag bara intresserad av att slå fast sanningen.

Översättning: Göran Källqvist

Lästips

[Individuell terror och massterror](#)

["Revolutionär, inte terrorist"](#)

[Intervju i News Chronicle](#)

[Trotskij om 1936 års Moskvarättegång i svensk press](#)

[**Stalins brott**](#) (artikelsamling)